

ΕΥΤΥΧΙΑ

ΦΥΛΛΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐσωτερικοῦ δραχ. 5.— Ἐξωτερικοῦ φραγ. χρ. 8.—
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΑΜΗΝΟΣ

Ἐσωτερικοῦ δραχ. 2,50. Ἐξωτερικοῦ φραγ. χρ. 4.—

Η ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΙΝΕ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Εἰς οὐδένᾳ ἀποστέλλεται τὸ φύλλον ἄνευ πληρωμῆς
τῆς συνδρομῆς
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠ. 10

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

72-Ὁδὸς Κολοκοτρώνη-72

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ

ΘΕΟΔ. Ν. ΧΡΥΣΟΛΟΥΡΗΣ & ΣΙΑ

ΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ

ἀπευθύνονται πρὸς τὰ γραφεῖα μας

ΣΤΗΛΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Καὶ ὁ μὲν Μύλλερ λέξει ἐπὶ λέξει :

«Ὁ Δωριεὺς, θεοσεβής, ἐνάρετος, σοβαρός, ὑμνῳδός, ἰδρυτὴς χρηστηρίων, καλὸς στρατιώτης, καλὸς πολίτης, γενναῖος ἀμύντωρ τοῦ πατρῖου ἐδάφους καὶ πιστὸς φύλαξ τῶν παραδόσεων, ἐγένετο ὁ ἱεροφάντης πάσης σοφίας.

Ἡμέραν τινὰ ὥφθη κατερχόμενος ἐκ τῶν ὁρίων τῆς Θεσσαλίας ὁ θεῖος οὗτος λαός, ὅστις ἐβάδιζεν ὀπισθεν τοῦ μεγάλου αὐτοῦ θεοῦ Ἀπόλλωνος ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς λύρας.

Γαλήνιος καὶ περικαλλὲς λευκὰ περιβεβλημένος ἐνδύματα. ἐκόμιζε τὰ μεγάλα ἱερὰ ἅτινα εἶχον ἐμπιστευθῇ εἰς αὐτὸν οἱ περὶ τὸν θεσσαλικὸν Ὀλυμπον κατοικοῦντες θεοί. Ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ τούτου Σινῆ κατέρχονται, πολλοὺς τελούντες ἐν τῷ μεταξὺ σταθμοῦς, οἱ Δωριεῖς διευθυνόμενοι πρὸς τὴν Ἡπειρωτικὴν Ἑλλάδα, ἔνθα καθιδρύνουσι τὸν ἱερὸν αὐτῶν βωμόν, ὅστις ἀποβαίνει βωμὸς πανελλήνιος, τοὺς Δελφοὺς, εἴτα πρὸς τὴν Πελοπόννησον, ἔνθα ἐδραιοῦνται περὶ τὴν ἑαυτῶν μητροπόλιν, ἣτις ἀποβαίνει μητρόπολις πανελλήνιος, τὴν Σπάρτην. . . .

Ἀφ' οὗ χρόνου καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον ὑπῆρξε Σπάρτη, ὑπῆρξε καὶ Ἑλλάς».

Ὁ δὲ Κούρτιος ἐκφράζεται ὡςδε :

Τὸ δημιουργήσαν τὴν Ἑλλάδα ἦτο ὅχι ὁ πρὸς τὴν παράδοσιν σεβασμός, ὅχι ὁ πρὸς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἔρως, ἀλλ' ἡ ἀένναος τῶν ἰδεῶν κίνησις, ἡ τῶν εἰρηνικῶν τεχνῶν θεραπεία, μάλιστα δὲ ἡ κατὰ θάλασσαν ἐμπορία ἡ στρέψασα καὶ διοχετεύσασα πρὸς τὰς Ἀθήνας, τὴν ἀληθινὰ ταύτην πανελλήνιον πρωτεύουσιν, πᾶσας τὰς τοῦ πλοῦτου καὶ τῆς σκέψεως συναλλαγὰς. Ἑλλάς δὲν εἶνε τὰ ὄρη καὶ αἱ κλεισταὶ κοιλάδες, τὰ λήθα καὶ αἱ ἐλαιῶνες, ἀλλ' ἡ θάλασσα καὶ αἱ νῆσοι αὐτῆς, τὸ ἐλεύθερον Αἰγαῖον πέλαγος καὶ οἱ ἀναπεπταμένοι λιμένες αὐτοῦ, ἡ θάλασσα ἢ πάντοτε ἄδουσα, αἱ νῆσοι αἱ

πάντοτε μειδιῶσαι, καὶ οἱ Ἴονικοὶ στόλοι οἱ ἀπόλιμνοι εἰς λιμένα πρὸς ἀφύπνισιν τῶν ἰδεῶν καὶ τῆς χαρᾶς θαλασσοδρομοῦντος. Ὁ ναυτίλος τῆς Ἰονίας γῆς ἐκυρίευσεν τὸ Αἰγαῖον πέλαγος καὶ μετεποίησεν εἰς Ἑλλάδα.

Αἱ τοῦ Μύλλερ καὶ Κουρτίου ἐρμηνεῖαι αὗται οὐδὲν οὐσιαστικῶς ἐρμηνεύουσι, διότι ὅσον καὶ ἂν θεωρήσῃ τις, παρὰ πᾶσαν πιθανότητα, παλαιάφατον τὴν ἀρχὴν τῶν Δωριέων καὶ τῶν Ἰόνων, πάλιν δὲν δύναται νὰ φθάσῃ εἰς χίλια π. χ. ἔτη. Καθ' Ἡρόδοτον ὁ Ὀμηρὸς ἤρκασεν οὐχὶ πλέον τῶν τετρακοσίων ἐτῶν πρὸ αὐτοῦ, ὁ δὲ Ἡρόδοτος ἔζη ἐν ἔτει 450 π. χ. τοῦτ' ὅπερ ἀναβιβάζει ἡμᾶς εἰς τὸν Θ' π. χ. αἰῶνα, ἐποχὴν καθ' ἣν διὰ τῶν περαιτέρω ἐκτιθεμένων τεκμηρίων ἀποδείκνυται ὅτι συνετέθη τὸ ἕτερον τῶν ὁμηρικῶν ἐπῶν, ἡ Ὀδύσσεια, ἐνῷ ἡ Ἰλιάς ἀναμφιβόλως τυγχάνει ἀρχαιότερας χρονολογίας. Καὶ ἐὰν εἰς ταῦτα προσθέσωμεν ἕνα, δύο καὶ τρεῖς αἰῶνας παρεμπιπτοντας, καὶ οὕτως οὐδαμῶς φθάνομεν πέρα τῆς ΙΑ' ἢ ΙΒ' πρὸ Χριστοῦ ἐκτονταετηρίδος. Ἐν τῇ καθόλου ἱστορίᾳ τῆς ἀρχαιότητος, ἣν τὰ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Χαλδαίᾳ μνημεῖα ἀνάγουσιν μέχρι τῆς Ε' π. χ. χιλιετηρίδος, τὸ 1200 π. χ. ἀποτελεῖ σχεδὸν τὴν ἡδὴ τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων. Τί ἦτο ἡ Ἑλλάς, τί ἦσαν οἱ Ἕλληνες πρὸ τοῦ ὁμηρικοῦ αἰῶνος, πρὸ τῶν Δωριέων καὶ τῶν Ἰόνων τούτων, οὔτε ὁ Μύλλερ οὔτε ὁ Κούρτιος ἐθεώρησαν ἀναγκαῖον ἢ δυνατόν νὰ εἰπωσιν. Οἱ ἀρχαῖοι ὅμως, οἵτινες τὴν ἀρχὴν τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας ἔτασαν σύγχρονον πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς τοῦ Ὀμήρου, εἶχον δύο περὶ τῆς προτέρας χρονικῆς περιόδου δοξασίας.

Οἱ ἐλαστικώτεροι τῶν ἱστορικῶν καὶ οἱ πολυειδημονέστεροι τῶν γεωγράφων, ὁ Ἡρόδοτος, ὁ Θουκυδίδης καὶ ὁ Στράβων, διεώρων ἐν τῇ πρωτογονίᾳ Ἑλλάδι φύλα ἀγροῖκα καὶ βάρβαρα, τοὺς Πελασγοὺς, οἵτινες ἔζον ἄνευ πολιταμάτων, ἄνευ συγκομιδῶν, ἄνευ στέγης ἄλλης ἢ οἷας παρήχον τὰ σπήλαια καὶ τὸ πικρὸν τῶν δάσων φύλλωμα, ἄνευ τροφῆς ἄλλης

πλὴν τῶν δρυοβαλάνων.

Πρὸς τοὺς ὀρεσιβίους τούτους ἀνθρώπους προσῆλθεν ἡμέραν τινὰ ὁ πολιτισμὸς μετὰ τοῦ σίτου ἐκ τῆς Ἀνατολῆς, διὰ τῆς θαλάσσης καὶ δι' ἀποικιῶν ξένων ἀνθρώπων ἐγκαταστάτων ἐν ταῖς παραθαλασσίαις πεδιάσι καὶ ἐπὶ τῶν παραλίων νήσων. Αἱ τέχνη, ἐλεύθεραί τε καὶ βάνανσοι, πᾶσαι αἱ ἐπιστήμαι μεταδόθησαν τοῖς Πελασγοῖς ὑπὸ τῶν Δαναῶν καὶ τῶν Κάδμων τούτων τῶν ἐκ Φοινίκης καὶ Αἰγύπτου καταγομένων καὶ ἰδρυσάντων τὸ Ἄργος καὶ τὰς Θήβας.

Μετὰφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ, τῆς μελέτης τοῦ Γάλλου ἀρχαιοδίφου κ. Bérard.

ΣΤΗΛΗ ΥΓΙΕΙΝΗ ΚΑΙ ΙΑΤΡΙΚΗ

«Πῶς νὰ μὴ ἀρρωσταίνουν τὰ μικρά μας.» (διὰ τὰς μητέρας).

(Συνέχεια)

(Σφάλματα περὶ τὸ εἶδος τῆς τροφῆς)

Ἡ πρόωρος χρῆσις τῶν ἀμυλωδῶν καὶ ἄλλων φαγητῶν γεννᾷ χρονίαν δυσπεψίαν στομάχου καὶ ἐντέρων, ἣτις καταλήγει εἰς ἀσθενίαν. Τὸ βρέφος, ἂν δὲν ἀποθάνῃ, μένει ἐξησθενημένον ἐφ' ὅλης τῆς ζωῆς, πολλὰκις δὲ καταντᾷ βαρυντικόν.

Γνώρισμα τῆς δυσπεψίας ταύτης ἐξ ἀρχῆς ἐνῷ τὸ βρέφος ἀντέχει ἀκόμη εἰς τὴν καλὴν διαίταν εἶναι τὰ ποικιλόχρωα περιττώματα.

Σφάλματα περὶ τὴν ποσότητα καὶ συχνότητα τῆς τροφῆς.

Ὅταν ὁ στόμαχος ὑπερπληρῶται, καὶ ἀρχῇ προσπαθεῖ ν' ἀνακουφισθῇ διὰ τοῦ ἐμέτου, ἀλλὰ βαρυνθὲν διευρύνεται, χάγει τὴν ἐλαστικότητά του καὶ αἱ τροφαὶ, λιμνάζουσαι ἐκεῖ, μολύνουν τὸν ὁργανισμόν διὰ τῆς ἀπορροφῆσεως δηλητηρίων. Ὅστε δύναται τις καὶ μὲ τροφὴν καλὴν (γάλα) ἀλλ' ἀκαταλλήλως δεδομένην (πᾶ-

ρα πολύ συχνά) να φθάσει εις τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα περίπου, ἔπου φθάνει μὲ τὴν ἀκατάλληλον τροφήν.

Τὸ γάλα εἶναι τελεία τροφή διὰ τὸν ἄνθρωπον. Διότι περιέχει ὅλα τὰ ἀναγκαῖα στοιχεῖα διὰ τὴν αὐξησιν τοῦ σώματος (λευκώμα, λίπος, σάκχαρον, ἄλατα καὶ ὕδωρ).

Ἐκ τῶν στοιχείων τούτων τὸ λευκώμα (ἡ οὐσία ἥτις γίνεται τυρὸς) εἶναι ἐκείνο τὸ ὅσον κάμνει, ὥστε τὸ γάλα νὰ εἴναι εὐχώνευτον ἢ δύσπεπτον.

Ἡ τυρίνη τοῦ γυναικείου γάλακτος ἔταν πίπτει εἰς τὸν στόμαχον σχηματίζει λεπτοτάτους βώλους, εὐκόλως ρευστοποιουμένους ὑπὸ τοῦ στομάχου τοῦ βρέφους. Τούναντίον τὸ ἀγελαδινόν, τὸ αἰγίον καὶ ἰδίως τὸ πρόβειον γάλα, πῆζει εἰς μεγάλους βλωμοὺς δυσχώνευτους. Τὸ θύνειον γάλα ὁμοιάζει περισσότερο πρὸς τὸ γυναικίον καὶ εἶναι λίαν εὐχώνευτον, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ θρέψῃ ἐπὶ πολὺ. Εἶναι πολύτιμον ὡς προσωρινὴ τροφή τῶν ἀρρώστων βρεφῶν.

Προτιμητέον λοιπὸν τὸ γυναικίον γάλα, ἰδίως τῆς μητρὸς, ὅσῳκις αὕτη δὲν κωλύεται ὑπὸ ἀσθενείας (ἀναιμίας, πυρματωσέως, καὶ ἄλλων), ἐγκληματαὶ δὲ ἡ μήτηρ ἥτις ἄνευ λόγου, στερεῖ τὸ βρέφος τῆς τοιαύτης πηγῆς δυνάμειος διὰ τὸ παρὸν καὶ διὰ τὸ μέλλον.

Ἡ Γαλλία κινδυνεύουσα νὰ καταπέσῃ εἰς τὴν κατωτάτην θέσιν μεταξὺ τῶν Ἑθνῶν διὰ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς, λαμβάνει ἔκτακτα μέτρα πρὸς καταστολὴν ὧλων τῶν αἰτίων, τὰ ὅποια ἐμποδίζουν τὴν αὐξησιν τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς φυλῆς. Μεταξὺ ἄλλων καταβάλλει προσπάθειάς ὅπως καταργήσῃ τὴν ἐπικρατοῦσαν συνήθειαν τοῦ νὰ ἀπομακρύνονται τὰ βρέφη ἀπὸ τῶν μητέρων τῶν μόλις γεννηθῶν καὶ νὰ παραδίδονται εἰς χωρικοὺς εἰς τὴν ἐξοχήν. Ἀπὸ 25ετίας τώρα αἱ προσπάθειαι τῶν ἱατρῶν ἐστῆφθησαν μὲ εὐχάριστα ἀποτελέσματα, καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐλάττωσιν τῆς βρεφικῆς θνησιμότητος καὶ ὡς πρὸς τὴν βελτίωσιν τῆς υγείας τῶν βρεφῶν διὰ τῆς μητρικῆς γαλουχίας.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα αἱ μητέρας γενικῶς δὲν ἀποφεύγουν νὰ θηλάξουν. Σφάλλουν δὲ εἰς τὸ ὅτι ζητοῦν πάντοτε νὰ βελτιώσουν τὴν φυσικὴν τροφήν διὰ τῆς προσθήκης δυσπέπτων οὐσιῶν, καὶ οὕτω γίνονται αὐταὶ πρωταῖοι τῶν κακῶν καὶ τῶν κινδύνων, ὅστινες μαστίζουν τὴν βρεφικὴν ἡλικίαν.

Ἡ πρόωρος αὕτη προσθήκη διαφόρων μαγειρευμάτων εἰς τὴν γαλακτοτροφίαν τοῦ βρέφους δὲν εἶναι ἡ μικτὴ διαίτα, τὴν ὅποιαν συνιστοῦν οἱ ἱατροί. Ἡ διαίτα ἐκείνη ἀποτελεῖται ἀπὸ γάλα μητρικὸν καὶ γάλα ζῶων, ὅταν δὲν ἐπαρκῇ εἰς τὸν θηλασμόν ἢ μήτηρ.

Διότι ἡ μικτὴ διαίτα, ἔστω καὶ ὅταν ἡ μήτηρ δὲν διαθέτῃ πολὺ γάλα, εἶνε ὠφελιμωτέρα εἰς τὸ βρέφος ἢ ἡ ἀποκλειστικῶς τεχνητὴ γαλουχία, ἥτις πάντως εἶναι βαρύτερα καὶ καταπονεῖ περισσότερον τὰ ὄργανα τῆς πέψεως. (Ἀκολουθεῖ)

ΤΡΩΓΕ ΒΡΑΔΕΩΣ

Σεβαστὴ κυρία πάσχουσα ἐκ δυσπεψίας μετέβη εἰς Δονδίνον διὰ νὰ συμβουλευθῇ τὸν μάλλον διακεκριμένον ἱατρὸν ἐπὶ τοῦ πάθους ἐξ οὗ ἐπὶ πολὺν χρόνον πολὺ ὑπέφερε. Ὁ ἱατρὸς ἤκουσε τὴν ἐκθεσιν τῆς ἀσθενείας μετὰ προσοχῆς καὶ εἰς ἀπάντησιν τῆς εἶπε: (Τρώγε βραδέως).

Ἡ κυρία οὐδαμῶς προσέεξα εἰς τοῦτο ἐνόμιζεν ὅτι θὰ τῆς διέγραφε θεραπείαν καὶ ἐπερίμενε συνταγήν. Ὁ ἱατρὸς ὅμως, ὅστις ἐπεθύμει νὰ τὴν ἴδῃ ἀποσυρθεμένην, ἵνα εἰσέλθῃ ἄλλος πάσχων, ἔτεινε τὴν χεῖρα διὰ νὰ τοῦ δώσῃ τὰς δύο γυνεῖας εἰς ἀμοιβὴν τῆς συμβουλῆς του. Ἡ κυρία τότε τὸν ἐρωτᾷ: τί λοιπὸν νὰ κάμω; Νὰ τρώγῃς βραδέως, ἀπήντησε καὶ πάλιν ὁ σοφὸς ἱατρὸς. Ἡ κυρία ἄνευ ἄλλης παρατηρήσεως ἐπλήρωσε τὰς δύο γυνεῖας καὶ ἐξῆλθε.

Δύο γυνεῖαι διὰ δύο λέξεις! ἀλλ' ἀξίζει οὖν τὴν πληρωμὴν ταύτην. «Τρῶγε βραδέως» εἶναι λίαν συννετή καὶ φρόνιμος συμβουλή. Ὁ τρόγων βραδέως, ὥστε νὰ λαμβάνῃ καιρὸν νὰ μασᾷ καλῶς τὴν τροφήν θὰ ἦνε ἀπηλλαγμένος ὧλων τῶν συνήθων ἐνοχλήσεων, αἵτινες ἀπὸ τοῦ στομάχου προέρχονται καὶ αἵτινες κατὰ τὸ πλεῖστον εἶναι ἀφορμὴ τῶν περισσοτέρων σχεδὸν ἀσθενειῶν.

Λοιπὸν ὅλοι τρώγετε βραδέως διὰ νὰ εἰσθε ὑγιεῖς.

ΣΤΗΛΗ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ
ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΘΝΟΣ
ΕΣΕΤΑΙ ΜΕΓΑ
ΕΑΝ ΜΗ ΚΑΤΑ ΧΡΙΣΤΟΝ ΓΕΝΝΗΘΗ

Ἀδαμάντιος Κοραῖς

Ἀληθὴς καὶ μόνιμος εὐτυχία εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἀδύνατον εἶναι νὰ εὐρεθῇ. Κλαίει ὁ ἄνθρωπος, ἀφοῦ ἐξῆλθῃ ἐκ κοιλίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ματευόμενος, τρώγον τινὰ, τὰ κακά, ὅσα τὸν προσμένουσιν εἰς τὸ βίον τούτον τὸ σιτάδιον καὶ ὅσοι μακρότερον ὑπάγει εἰς τὴν ζωὴν, τόσο χαλεπότερον αἰσθάνεται τὸ βάρος τῶν θλίψεων τῆς ζωῆς. Καμμία ἡλικία, καμμία ἐπαγγελία, καμμία καρδία δὲν μένει ἀγνωστος τοῦ μικροῦ ποτηρίου τῆς λύπης. Πολλοὶ δὲ πολλὰ καὶ μέχρι τρυγίας τὸ ἐξεκένωσαν.

Μέγας καὶ μικρός, ἐφ' ὅσον ἀναπνέει, πολλὰκις ἐκπνέει βαθεῖς στεναγμοὺς. Καὶ ὁ πατὴρ εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἰδίας οἰκογενείας, καὶ ἡ οὐχ ὕψους εἰς τοῦ συμβίου καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς τὰς ἀγκάλας, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν ἀδαμάντινον στέφανον τῶν φροντίδων, καὶ ὁ στρατιώτης εἰς τῶν κινδύνων τοὺς λεγώνας, καὶ ὁ σοφὸς εἰς τὴν ἀλγεινὴν καὶ πολύπονον κτῆσιν τῶν γνώ-

σεων καὶ μελέτην, καὶ ὁ πραγματευτὴς εἰς τῶν στοιχείων τοὺς διωγμούς, καὶ ὁ τεχνίτης εἰς τοὺς σιδηροὺς τῆς ἐργασίας του κόπους, καὶ ὁ γεωργὸς εἰς τοὺς ἰδωτάς καὶ τὰ δάκρυα, καὶ τῶν ὁποίων ποτίζει τὸ πλάκας ἀχάριστον αὐτοῦ χωράφιον, καὶ πᾶς ἄνθρωπος εἰς πᾶσαν ἐπαγγελίαν ἔχει συντρόφους ἀχάριστους τὰς θλίψεις καὶ τὰς πικρίας. Ἀρρωστίαι, ἀδοξία, πενία, φόβοι, ἐπιθυμίαι, πόλεμοι, θάνατοι, φιλοτιμιότητες νὰ εὐκαιρόνῃσι κατὰ τῶν ἀνθρώπων τὰς ἀεῖποτε πλήρεις φρεσὶς τῶν φραγμακρῶν βελόνων τῆς κοσμητικῆς ἀθλιότητος. Ποταμὸς κλαυθμῶνος ἤθελεν ἐπὶ γῆς διαδόσκει, ἂν ἡδύνατο κατεῖς, ὡς θρηγνῶδης μέλισσα, νὰ συνάξῃ εἰς ἑν τοὺς σταλαγμοὺς τῶν δακρύων παντὸς ὀφθαλμοῦ. Ὁ ἥλιος, μάρτυς παλαιῶς ὧλων τῶν τοῦ κόσμου συμφορῶν, δὲν γεννᾷ πώποτε καμμίαν ἡμέραν ἀδάκρυτον καὶ ἀστένητον. Πᾶσα ἡ φύσις στεναρίζει ὑπὸ τὸν βαρὺν ζυγὸν τῆς φθορᾶς. Καὶ γῆ, καὶ θάλασσα, καὶ ὕλη, καὶ ψυχὴ γίνεται ποικίλῃν δυστυχημάτων ποταμὸν ἐργαστήριον. Τοιούτοτρόπως ἡ παλαιὰ καὶ ἀγήρατος τῆς ἀμαρτίας ποιητὴ, εἰςκοιμένη σταθερῶς εἰς τὴν ἀεικίνητον σφαῖραν τοῦ κόσμου τούτου, ὡς ἂν Αἴτην, ἢ ἄλλος τις πυρίπνοος κρατῆρ, συγκινεῖται ἔξουσα ἀενάως, καὶ ἐξερεῖται παντοῦ φλόγας καὶ μύδρους καὶ πυρίλους ὀνίκας μυρίων κακῶν.

Εἰς ταύτην, λοιπὸν τὴν ὀδυνηρὰν τοῦ βίου κατάστασιν ὁ ἄνθρωπος ἔχει χρεῖαν ἰσχυρᾶς παρηγορίας ὥστε νὰ μὴ καταπέσῃ εἰς τὸ βάραθρον τῆς ἀπελπισίας ταύτην δὲ τὴν παρηγορίαν ποῦ νὰ τὴν εὕρῃ; Εἰς τὴν σόφα; ἀλλ' αὕτη εἶναι ἡ θολερὰ πηγὴ τῶν πλειοτέρων δυστυχημάτων. Εἰς τὸν κόσμον; ἀλλ' ὁ κόσμος εἶναι ψεύστης, ἄπιστος, προδοτὴς ὅσον πιστότερον τὸν λατρεῖται, τόσο ἀλιώτερον σὲ ἀπεργάζεται. Εἰς τοὺς μεγάλους τῆς γῆς; Ἀλλὰ καὶ αὗτοι πάσχουσιν πολλὰκις βαρύτερων θλίψεων πληγὰς, εὐτυχίαν πολλὰκις νομίζουσιν, ἂν ἡδύνατο νὰ ἀλλάξωσι τὴν ἐαυτῶν δυστυχίαν μετὰ τῆς ἰδικῆς σου. Εἰς τοὺς φίλους; ἀλλ' ἐὰν εὖρος κανένα γνήσιον καὶ εὐκρινὴν, λυπεῖσαι πλειότερον, καὶ θίαν τὸν κἀμνὴν μέτοχον τῆς ἰδίας σου συμφορᾶς, καὶ θίαν σὺ πάλιν ἀμοιβαίως συμφορᾶσαι τὴν ἰδικήν του τῶν ἄλλων δὲ τῶν λεγομένων φίλων οἱ πλείστοι δὲν δαπάρχουσιν εἰμὴ τῆς τραπέζης σου φίλοι καὶ τοῦ πλοῦτου, ἢ τῆς πορφύρας σου ἐδυστύχησας; σὲ παρερχονται, ὡς αἱ μυῖαι τὸ ἔρπον καὶ ἄκαπτον μαγεύουσιν, ἢ ὡς τὰ παροδικὰ πτηνὰ τὸ κλίμα τὸ χειμερινόν, μετακομιζόμενα εἰς ἄλλο θερμοστῆρον.

Ἀλλ' εἰς τὴν ἀνθρωπίνην φρονήσιν νὰ εὕρῃς παρηγορίαν: ἀλλὰ τί εἶναι ἡ φρόνησις τοῦ ἀνθρώπου χωρὶς τοῦ φωτισμοῦ τοῦ αἰωνίου **Νοός**, τοῦ **Θεοῦ**; ὅτι εἶναι ὀφθαλμὸς χωρὶς φωτὸς, ἡ λάμψις ἀστέρος πλανήτου καὶ ἀσταθιῆτος, μάλλον ἢ κανὴ νὰ περιπλανᾷ, παρὰ νὰ ὀδηγῇ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εὐδαιμονίας. Μόνος ὁ πάνσοφος καὶ παντοδύναμος Διμουργὸς καὶ ποιτὴς τοῦ παντὸς ὑπάρχει κατὰ τῆς ἀληθοῦς φρονήσεως χορη-

γὸς καὶ φίλος πιστὸς καὶ ἰσχυρὸς, καὶ πολὺνέος εἰς τὰ δεινὰ παρηγορητής. Αὐτὸς μόνος δύναται νὰ παρηγορήσῃ καὶ νὰ θεραπεύσῃ τὸν ἡμετέρων θλίψεων τὰς πληγὰς, ὅταν μετὰ πίστεως καὶ σταθερᾶς ἐλπίδος τὸν ἐπικαλώμεθα προσευχόμενοι: «Κύριε ἐν θλίψει ἐμὴν ἡμῶν σὺ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν Θεὸν ἐξεζήτησα, καὶ οὐκ ἠπατήθην» ἔκραζεν ὁ Δαβὶδ. Ἡ θεομὴ ἐπικλήσας. καὶ αὕτη μόνῃ ἡ ἐνδύμῃσι τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ **Σωτῆρος** ἡμῶν γίνεται παραμυθία καὶ φῶς εἰς τὸ σκοτὸς τῶν δεινῶν ἡμῶν περιστατικῶν καθὼς πάλιν ἡ λήθη τοῦ Θεοῦ καὶ παντελὴς ἀπομάκρυνσις μᾶς ἐγκαταλείπει βεβηλισμένους εἰς τὴν φοβερὰν τῶν θλίψεων νύκτα.

ΟΙ ΒΑΡΥΤΙΜΟΙ ΛΙΘΟΙ

Ὁ περιβόητος διδάσκαλος Ῥαββὶ Μείρ, ἐκάθητο εἰς τὴν δημοσίαν σχολὴν ὁλοκληρόν τι Σάββατον, διδάσκων τὸν λαόν. Ἐνῷ ἔλειπε ἀπὸ τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἀπέθανον οἱ δύο τὸν υἱοί, ἀμφότεροι εὐειδέστατοι, καὶ εἰδήμονες τοῦ νόμου. Ἡ γυνὴ τοῦ ἔφερεν αὐτοὺς εἰς τὸν κοιτῶνα τῆς, τοὺς ἐβαλεν ἐπὶ τοῦ νυμφικοῦ γραββάτου, καὶ ἤπλωσε λευκὸν κάλυμμα ἐπάνω εἰς τὰς λείψανά των. Τὸ ἐσπέρας ἐπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον ὁ Ῥαββὶ. Ποῦ εἶναι οἱ δύο υἱοί μου, ἠρώτησε, διὰ νὰ τοὺς δώσῃ τὴν εὐχὴν μου; Πολλὰκις ἐκινεῖται εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ σχολείου διὰ νὰ ἴδω αὐτοὺς, ἀλλὰ δὲν ἦσαν ἐκεῖ. Τῷ ἐπρόσφρεν ἐκείνῃ τότε ποτήριον τι αὐτὸς δὲ ἠλόγησε τὸν Κύριον, ἔπλε, καὶ πάλιν ἠρώτησε, — Ποῦ εἶναι οἱ υἱοί μου, διὰ νὰ πῶσι καὶ αὐτοὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου τῆς εὐλογίας; Πλησίον ἐδὼ εὐρίσκονται, ἀπεκρίθη ἐκείνῃ καὶ συγχρόνως τοῦ ἔστρωσεν τράπεζαν διὰ νὰ φάγῃ. Ὁ Ῥαββὶ ἦτον εὐδιάθετος· ἀφοῦ δὲ μετὰ τὸν δειπνὸν ἀπέδωκεν εὐχαριστίας εἰς τὸν Θεόν, ἔλεγε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ του. Ῥαββὶ ἐπιθυμῶ νὰ σὲ προβάλω μίαν ἐρώτησιν· ἔχω τὴν ἀδειαν; Βέβαια ἀγαπήτη μου ἐρώτησις. Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν μοι παρεδόκατι τὴς πολυτίμους λίθους νὰ τοὺς φυλάξω· τώρα δὲ μοι τοὺς ζητεῖ· νὰ τοὺς δώσω; Τοιαύτην ἐρώτησιν, ἀπεκρίθη ὁ Ῥαββὶ Μείρ, δὲν ἦτο ποσὸς ἀναγκαῖον νὰ μὲ προβάλῃ ἡ γυνὴ μου. Τί δὲν γνωρίζεις ὅτι εἰς καθέναν χρεωστούμεν ἀομένως νὰ ἐπιστρέφωμεν τὸ ἴδιόν του; Μάλιστα. εἶπεν ἐκείνῃ, τὸ γνωρίζω πλὴν μ' ἐφάνη καλῆτερον νὰ σὲ εἰδοποιήσω.

Σηκωθείσα τότε ὑπῆγε μετ' αὐτοῦ εἰς τὸν κοιτῶνα, καὶ πλησιάσασα εἰς τὸν γραββάτον ἐξεσκεπασε τὰ νεκρὰ σώματα. Ἄ! υἱοί μου, υἱοί μου! Φῶς τὸν ὀφθαλμὸν μου, καὶ φῶς τῆς διανοίας μου! ἐγὼ ἤμην ὁ πατὴρ σας, ἀλλὰ σῆς με διδάσκετε τὸν νόμον. Ἡ μήτηρ ἀπέστρεψε καὶ ἐδάκρυσε πικρῶς. Τέλος δέ, λαβοῦσα τὸν ἄνδρα τῆς ἀπὸ τὴν χεῖρα εἶπε Ῥαββὶ, δὲν μ' ἐδίδαξες ὅτι χρεωστούμεν ἀομένως νὰ ἐπιστρέφωμεν πᾶν ὅτι ἄλλοι

πρὸς καιρὸν μᾶς ἐμπιστεύονται; Ἰδοὺ, ὁ Κύριος ἐδωκεν, ὁ Κύριος ἀφῆρεσεν εὐλογημένον ἅς ἦναι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου! ἐφώναζεν ὁ Ῥαββὶ· εὐλογημένον δὲ ἅς ἦναι τὸ ὄνομα τοῦ καὶ δι' ἐσέ, διότι ἀληθῶς ἐγράφη, «Ὅστις εὗρεκε γυναῖκα ἐνάρετον ἔχει θησαυρὸν τιμιώτερον ἀπὸ λίθους πολυτελεῖς»

Ο ΟΥΔΑΣΙΓΚΤΩΝ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΕΝΟΣ

Πάντες οἱ μεγάλοι καὶ εὐσεβεῖς ἄνδρες ἦσαν φίλοι τῆς προσευχῆς, διότι εἰς αὐτὴν εὐρίσκον ἀνακούφισιν τῶν δεινῶν καὶ παρηγορίαν εἰς τὰς δυστυχίας καὶ θάρος εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις των. Ὁ Οὐδάσιγκτων οὐδέποτε παρέλειπε τὸ καθῆκον. Πρὸ τῆς μάχης ἀπήχετο εἰς παράμερον μέρος καὶ προσευχόμενος ἐξῆτει τὴν θείαν ἀντίληψιν; Μίαν φορὰν ὁ Οὐδάσιγκτων κατὰ μένας ἐν ὧρα χειμῶνος, ἐν ᾧ ἡ γῆ ἦτο καλυμμένη ὑπὸ χιόνος, ὁ δὲ στρατὸς ἐπάσχειν ἀπὸ ψύχους, πείναν καὶ γυμνότητος καὶ ἡλελήτο ὑπὸ ἰσχυροῦ ἐχθροῦ καὶ ἐρωδιανοῦ μετὰ ὅλα τὰ χρεῖα, ὁ Οὐδάσιγκτων προσήχετο. Εἰς τοιαύτην θέσιν ἰδὼν ποτε τὸν Οὐδάσιγκτων ἄγγλος τις ἀνέκραξεν: «Δὲν παραξενουομαι, διότι νικώμεθα ὑπὸ τῶν Ἀμερικανῶν, ἀφοῦ ἔχουσι τοιοῦτον ἀρχηγόν.»

Κωνστ. Λευκάδιος

Η ΜΑΤΑΙΟΤΗΣ

Μηδὲν ἐστὶ ὁ ἄνθρωπος
μηδὲν ἡ δύναμις του,
μηδὲν ἡ φαντασία του
μηδὲν ἡ ὑπαρξίς του
μηδὲν τὸ κάλλος καὶ ἰσχύς
μηδὲν ἡ ωραιότης
τὰ πάντα ματαιότης

ΓΡΑΜΜΑΤΙΟΝ ΕΝΟΣ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΥ ΛΙΡΩΝ

(Κατ' ἐπιτομήν ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ)

(Συνέχεια)

Περὶ τὴν δεκάτην ἡμέραν τῆς δόξης μου, ἐπορεύθην ἵνα ἐπισκεφθῶ τὸν ἀμερικανὸν πρεσβευτήν, τὸν πρεσβευτὴν τῆς πατρίδος μου, ὅστις διὰ τῶν ἐνθουσιῶδων φιλοφρονήσεων, αἵτινες μοι ἀνέκον, μὲ ἡλεγε διότι ἐδράμυνα τόσον νὰ τὸν ἐπισκεφθῶ καὶ προσέθηκεν ὅτι δι' ἐνός μόνου μισθὸν μου τοῦ δευτέρου ἔτους. Ἀρὰ ἐτελείωσεν ὁ μὴν, προστάμενός μου θὰ ἐπανηρχετο ἐκ τοῦ ταξιδίου του θὰ τῷ ἐξῆλθον προκαταβολικῶς δύο εἰς μισθοῦς, οὓς θὰ διένεμον μεταξὺ τῶν πιστωτῶν μου καὶ ὕστερον θὰ ἐπεδιδόμην εἰς τὴν ἐργασίαν μου μὲ ὅλην τὴν θέλησιν καὶ τὴν δραστηριότητά μου.

Τὸ δειπνὸν εἰς τὸ ὅποιον παρεκάθησαν δεκατέσσαρα άτομα, ἦτο εὐθυμώτατον καὶ πολυτελέστατον. Μεταξὺ τῶν κεκλημένων ἦτο ὁ Δούξ καὶ ἡ Δούκισσα Σφόρτς καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτῶν Καίδη—Ἄννα—Χάρης, ὁ κόμης καὶ ἡ κόμισσα Νεούρετ, ὁ ὁποκόμης Τσιφάκις, καὶ ἄλλοι τιτοφόροι ἀ-

ὄτω μὲ παρεκάλεσε νὰ περνῶ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ πάσας τὰς ὥρας τῆς σχολῆς μου καὶ τοῦτο σὰς βεβαίω μὲ τῇχαρίστησεν οὐκ ὀλίγον.

Καὶ πῶς νὰ μὴ εὐχαριστηθῶ καὶ νὰ μὴ ἐνθουσιασθῶ, ἀφ' οὗ ὑπελόγιζον ὅτι, ὅταν θὰ ἐπήρχετο ἡ καταστροφή, αὐτὸς θὰ ἡδύνατο νὰ μὲ σώσῃ ἀπὸ τὴν τελείαν ἀπώλειαν; Τὸ πῶς θὰ τὸ κατώρθωνε, δὲν ἤξευρα, ἀλλ' ἐπίστευσα ὅτι θὰ εὗρεσκε κάποιον τρόπον αὐτό.

Δὲν ἐτόλμων νὰ ἐκμυστηρευθῶ πρὸς αὐτὸν τόσον ἀργά, πρᾶγμα ὅπερ θὰ ἐπραττον πολὺ προθύμως κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐν Λονδίνῳ ἐπισκοπίου μου.

Ὅχι, δὲν ἐτόλμων ἤδη. Εὐρισκόμην πολὺ βοησιμὸς, εἰς τὸ πέλαιος τῶν γεγονότων διὰ νὰ τολμήσω νὰ ἐκμυστηρευθῶ εἰς τόσον νέον φίλον καὶ ἀγνωστον εἰς ἐμέ.

Ὅχι, δὲν ἐπηνόγημι εἰς τὸ πέλαιος τῶν γεγονότων, διότι, καίτοι ἐδανειζόμην δεξιὰ καὶ ἀριστερά, δὲν ἐξηρχόμην ἀπὸ τὰ ἔρια μου, ὅ ἐστιν ἀπὸ τὰ ἔρια τοῦ μισθοῦ, τὸν ὅποιον ἡλπίζον ὅτι θὰ ἐλάβανον προσεχῶς.

Καὶ ναὶ μὲν δὲν ἐγνώριζον ἀκριβῶς τί μισθὸν θὰ ἐλάβανον, ἀλλ' ἡδυνάμην νὰ προσδιορίσω κατ' εἰκασίαν, διότι οἱ στοιχηματίζοντες ἀδελφοί μου εἶπον ὅτι ἦσαν πλούσιοι καὶ θὰ μοῦ ἐδίδον οἰανδήποτε θέσιν, θὰ ἡδυνάμην ν' ἀναλάβω, καὶ ἡμην βέβαιος ὅτι εἶχον τὴν ἱκανότητα ν' ἀναλάβω οἰανδήποτε ἐμπορικὴν ἐργασίαν χωρὶς νὰ κατασχυνθῶ.

Κατὰ συνέπειαν εἶχον πεποιθήσιν ὅτι ὁ μισθός μου θὰ ἡδύνατο νὰ ἀνέλθῃ εἰς 12,500 ἕως 25,000 φράγκα κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος, καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον θὰ ἡῤῃσεν ὁ μισθός μου, μέχρις οὗ θὰ ἔφθανεν εἰς τὸ ἀνώτατον αὐτοῦ ὅριον τῶν 25,000. Ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ χρέος μου δὲν ὑπερέβαινε τὸν μισθόν μου τοῦ πρώτου ἔτους.

Εἶνε ἀληθές ὅτι ὅλος ὁ κόσμος ἐπροθυμοποιετο νὰ μοῦ προσφέρῃ δάνεια, ἀλλ' ἐγὼ ἀπέφευγα νὰ λαμβάνω ὅσα μοῦ προσφέροντο, καὶ ὤφειλον εἰς μετρητὰ μόνον 6,000 φρ. καὶ ἄλλα 6,000 εἰς ἐμπόρους, ξενοδόχους κτλ. Διὰ τὸν αὐτὸν οικονομικὸν τρόπον, θὰ κατώρθωνα νὰ διέλθω τὸ ἔτερον ἡμῶν τοῦ μηνός, ὅπερ ὑπελείπετο ἵνα τελεσθῇ ἡ προθεσμία τοῦ στοιχήματος, δαπανῶν τὸν μισθόν μου τοῦ δευτέρου ἔτους. Ἀρὰ ἐτελείωσεν ὁ μὴν, προστάμενός μου θὰ ἐπανηρχετο ἐκ τοῦ ταξιδίου του θὰ τῷ ἐξῆλθον προκαταβολικῶς δύο εἰς μισθοῦς, οὓς θὰ διένεμον μεταξὺ τῶν πιστωτῶν μου καὶ ὕστερον θὰ ἐπεδιδόμην εἰς τὴν ἐργασίαν μου μὲ ὅλην τὴν θέλησιν καὶ τὴν δραστηριότητά μου.

Τὸ δειπνὸν εἰς τὸ ὅποιον παρεκάθησαν δεκατέσσαρα άτομα, ἦτο εὐθυμώτατον καὶ πολυτελέστατον. Μεταξὺ τῶν κεκλημένων ἦτο ὁ Δούξ καὶ ἡ Δούκισσα Σφόρτς καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτῶν Καίδη—Ἄννα—Χάρης, ὁ κόμης καὶ ἡ κόμισσα Νεούρετ, ὁ ὁποκόμης Τσιφάκις, καὶ ἄλλοι τιτοφόροι ἀ-

νήκοντες και εις τὰ δύο φύλα, τέλος δ' οὐκ ἐπείσθησαν, ἡ σύζυγος καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ὡς καὶ ἡ στενὴ φίλη τῆς θυγατρὸς, ἀγγλὶς τις καλουμένη Πορτία Λάγκαν, ἥτις με ἐδίωκεν πάντοτε μεθ' ὧν περιέρχοντο βλέμμα. «Ἰσως με εἶχεν ἰδῆ εἰς καμμίαν ἐφημερίδα τῶν ἡμερῶν ἐκείνων καὶ διὰ τοῦτο τόσον περιέρχοντο βλέμμα ἐρριπτεν εἰς ἐμέ.

Ἵππρχε μεταξὺ τῶν κεκλημένων καὶ ἄλλοις τις, εἰς Ἀμερικανός, ἀλλ' ἂς ἐπανεέλθω εἰς τὴν διηγήσιν μου ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀπεμακρύνθη ὀλίγον. Ἐνθ' οἱ προσκεκλημένοι εὐρίσκοντο εἰσέτι εἰς τὴν αἰθουσαν περιμένοντες τὴν ὥραν τοῦ γεύματος καὶ παρατηροῦντες ψυχρῶς τοὺς νεοεισερχομένους, ὁ ὑπηρετὴς ἀνήγγειλεν.

«Οὐκ. Λόυδ Χάστιγξ. Ἄμυ ἐτελείωσαν αἱ τετριμμένοι φιλοφρονήσεις, ὁ κ. Χάστιγξ με παρετήρησε καὶ προχωρήσας με τεταμένην τὴν χεῖρα ἡτοιμάζετο νὰ με χαιρετίσῃ ἐγκαρδίως, ὅτε αἶφνης ἐστὶ ἐνώπιόν μου καὶ δυσχεραίνων εἶπε :

«Συγγνώμη, κύριε, ἐνόμισα ὅτι σὰς γνωρίζω».

«Καὶ βέβαια με γνωρίζετε, φίλε μου, τῷ ἀπηνήντῃ».

«Ὁχι! Εἰσθε δ... δ...!»
«Ὁ τερατώδης τραπεζογραμματισκομιστής; Εἶμαι αὐτὸς ὁ ἴδιος. Ἀλλὰ μὴ φοβεῖσαι νὰ με ὀνομάξῃς μετὰ τὸ παρώνυμόν μου.

Τὸ συνειθίσα καὶ μοῦ ἀρέσει.»
«Κοντεῖνε νὰ κάμῃς σάσιν ὁ νοῦς μου. Μίαν ἢ δύο φορές εἶδα εἰς τὰς ἐφημερίδας τὸ ὄνομά σου.

Ἐρρίκος Ἀδάμ συνοδευόμενον μετὰ τὸ παρώνυμόν μου «τερατώδης τραπεζογραμματισκομιστής», ἀλλὰ δὲν μοῦ ἤλθε διόλου εἰς τὸν νοῦν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ σοῦ. Καὶ πῶς νὰ τὸ πιστεύσω;»

«Δὲν εἶνε ἀκόμη ἑξὶ μῆνες ποῦ εἰργάξω ὡς μισθωτὸς ὑπάλληλος τοῦ καταστήματος Βλάν Χόπκινς ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἐκάθησο νύκτας ὀλοκλήρους στὸ νυκτερινὸν διὰ νὰ συμπληρώσῃς τὴν ἀνεπάρκειαν τοῦ μισθοῦ σου διὰ τῆς ἐκτάκτου πληρωμῆς τῆς νυκτερινῆς σου ἐργασίας. Δὲν εἶνε ἀκόμη ἑξὶ μῆνες ποῦ ἐκάθησο, καίμηνε μου, καὶ μὴ ἐδοθήθῃς νὰ τακτοποιῶ τὰ ἔγγραφα τοῦ Γουόλδ καὶ Κούρη καὶ νὰ συμπληρώσω τὰς στατιστικὰς αὐτῶν, καὶ τὴν ὥρην σὲ εὐρίσκω εἰς τὸ Λονδὶνον ἐκατομμυριοχόν καὶ φημισμένον!

Αὐτὸ μοῦ φαίνεται σὰν παραμύθι τῆς Χαλμίας. Ἀνθρώπε τοῦ Θεοῦ, δὲν ἔμπορεῖ νὰ τὸ χωρήσῃ ὁ νοῦς μου. Δώσέ μου ὀλίγον καιρὸν νὰ ἡσυχάσω τὴν ζάλην τῆς κεφαλῆς μου.»

«Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι οὔτε ἐγὼ δὲν ἔμπορῶ νὰ τὸ καταλάβω ἀκόμη, τὸ δὲ κεφάλι μου δὲν εὐρίσκεται εἰς καλλιτέραν θέσιν τοῦ ἰδίου σου.»

«Μὰ δὲν εἶναι γιὰ νὰ χάσῃ κανεὶς τὸν νοῦν του; Φαντάσου σήμερον γίνονται τρεῖς μῆνες ποῦ ἐφάγαμεν εἰς τὸ «Ξενοδοχεῖον τῶν Ἀνθρωπόφρων.»

«Ἐχῆς λάθος. Ἐφάγαμεν εἰς τὸ ξενο-

δοχεῖον «Ἀπόλαυσις.»

«Σωστὰ αὐτὸ ἦτο. Ἐπήγαμεν εἰς τὰς δύο τῆς πρώτας καὶ ἐπήγαμεν μία μπριτζόλα καὶ καφὲ ἀφ' οὗ εἰργάσθημεν σὰν χαμάλιδες ἐπὶ ἑξ ὥρας». Ἐνθυμῆσαι ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ φαγητοῦ προσεπάθησα νὰ σὲ πείσω νὰ ἐλθῇς εἰς τὸ Λονδὶνον μαζί μου καὶ σοῦ ἐπρότεινα νὰ σοῦ ἐπιτύχω ἄδειαν ἀπουσίας, νὰ σοῦ πληρώσω τὰ ἐξοδὰ σου καὶ νὰ σοῦ δώσω καὶ χρήματα ἂν κατέρωθον νὰ κάμω τὴν πώλησιν, καὶ σὺ δὲν ἤθελες νὰ μ' ἀκούσῃς καὶ μοῦ εἶπες ὅτι δὲν ἔμπορῶσαι ν' ἀφίσῃς τὴν σειράν τῆς ἐργασίας σου καὶ νὰ ἐχῇς ὑστερα τὴν σκουτοῦρα νὰ τακτοποιῇς τὰ βιβλία σου ὅταν ἐπιστρέψῃς. Καὶ ὅμως ἰδοὺ ἐσὺ εἰς τὸ Λονδὶνον τώρα.

Τί παράξενα πράγματα ὄλα αὐτά. Πῶς ἔτυχε νὰ ἐλθῇς; Καὶ πῶς ἐκέρδισες ὅλην αὐτὴν τὴν ἀπίστευτον περιουσίαν;

(ἀκολουθεῖ)

ΣΤΗΛΗ ΔΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΙΚΙΑΚΗΝ ΖΩΗΝ

Πᾶν κρέας ἵνα βράσῃ καλῶς καὶ ἵνα εἶνε νόστιμον πρέπει νὰ ἦνε μαλακὸν καὶ ὄχι τραχύ. Τὸ τραχύ κρέας γίνεται μαλακόν, ἐὰν τὴν νύκτα ἐκτεθῇ ὑπὸ τὸ φῶς τῆς σελήνης, καὶ ἐν ἀλλείψει ὑπὸ τὸ φῶς τῶν ἀστέρων. ἢ ἂν κρεμασθῇ ἐπὶ τινος ὥρας ὑπὸ σκῆψιν, ἐὰν ἐκτεθῇ ἐπὶ ὥρας ἐπὶ σωροῦ σίτου διὰ τοῦτο ὀνομάζεται τὸ μαλακὸν κρέας σιτευμένον διότι οἱ ἀρχαῖοι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐπέθετον τὸν τραχύ κρέας ἐπὶ σωροῦ σίτου. Ὁ σίτος ἐξάγει ἀπὸν θρυπτικὸν (διαλυτικόν), ἐν ᾧ οἱ ἄλλοι δημητριακοὶ καρποὶ οὐδόλως διὰ τοῦτο συνοδεύεται πᾶσα τροφή μετὰ ἄρτου. Διὰ τοῦτο τετριμμένον ἔπιδοτον κρέας, καθίστησι τοῦτο νόστιμότερον καὶ εὐπεπτότερον.

Περὶ κατασκευῆς καπαμᾶ ἀνεν χόρτων

Ἐν γένει τὸ πρὸς καπαμᾶν κρέας πρέπει νὰ ἦνε μαλακόν διὰ τοῦτο προτιμᾶται τὸ κρέας μικρᾶς ἡλικίας, ἀρνίου ὀρνίθου κλπ.

Ἀφ' οὗ τὸ κρέας κοκκινίσῃ ἐν τῇ χύτρᾳ, βράζει δ' ἐντὸς τοῦ βουτύρου, πρὸς-θεσ ἕνα κυβίσκον λευκοῦ οἴνου ρητινῆς πρὸς μίαν ὁκτὸν κρέας, καὶ πωμώσας τὴν χύτραν ἄφες νὰ βράζῃ, ἕως οὗ ἐξατμισθῇ ὅλος ὁ οἶνος, τότε πρὸςθεσ ἀνάλογον ποσὸν ὕδατος καὶ ἄφες νὰ βράζῃ. Γνωστὸν ἔστω ὅτι ἡ χύτρα πρέπει νὰ ἦνε κατὰ τὸ μέγεθος ἀνάλογος τῇ ποσότητι τοῦ κρέατος, τὸ δὲ ποσὸν τοῦ ὕδατος ἐσεται ἀνάλογον πρὸς τὸ μέγεθος τῆς χύτρας καὶ τὸ ποσὸν τῆς θερμότητος, διότι ἡ μεγάλη θερμότης ἐπιφέρει περισσώτερον ἐξατμισμόν, καὶ ἐπομένως τὸ ὕδωρ πρέπει νὰ ἦνε περισσώτερον, διότι ἄλλως καίεται τὸ κρέας.

Ἀφ' οὗ δὲ ἡμῶράς, πρὸςθεσ ὃ ἢ ὁ ἀγλιθας σκρόδου κεκομμένον εἰς τεμάχια

καὶ πρὸς τὸ τέλος τῆς βράσεως πρὸςθεσ ὀλίγον μαϊδανὸν τομάταν καὶ κένωσον πρὸς βρώσιν.

Ἡ τοῦ σκρόδου προσθήκη καθίστησι τὸ φαγητὸν τοῦτο τονικώτερον καὶ εὐπεπτότερον τοῦ δὲ σκρόδου ἡ δσμή καταστέφεται διὰ τῆς προσθήκης τοῦ μαϊδανού.

(Ἐκ τῶν τοῦ Ἱατροφιλοσόφου Πύργου)

(Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ **Κωνσ. Δευκαδίου.**)

Παξιμαδάκια ἀμυγδάλων

Λαμβάνεται 60 δρ. ἀμύγδαλα φύχα, τὰ καθαρίζετε ἀπὸ τοὺς φλοιούς των, τὰ κοπανίζετε ἐντὸς ἰγδίου καλῶς. Μετὰ ταῦτα τὰ θέτετε ἐντὸς λεκάνης, καὶ προσθέτετε 100 δρ. γαλλικὴν φαρίαν, 125 δρ. φιλοκοπανιμένην ζάχαριν, εἰς ἣν ῥίπτετε ὀλίγην βανίλιαν διαλελυμένην, ἢ χυμὸν πορτοκαλλίου καὶ τὰ ἀναμύγνυτε μέχρις οὗ συσσωματωθῶσιν καλῶς. Προσθέτετε εἰς αὐτὰ τέσσαρα κίτρινα ᾠὼν καὶ ἕν λευκόν, ὀλίγην ἄλας καὶ ἕν κοχλιάριον κονιάκ.

Τὰ δουλεύετε, ἕως οὗ ἐντελῶς συσσωματωθῶσι. Προσθέτετε τότε 155 δρ. βούτυρον, τὸ ὁποῖον ἔχετε ἀναλύσει, ἀλλ' ὄχι θερμόν.

Τὰ ζυμώνεται καὶ πάλιν καλῶς βουτυρόνεται ἐν ταψύ, ἐπιπλώσσετε γαλέτταν κοπαισμένην, χύνετε τὸ μίγμα σας αὐτὸ καὶ τὸ στέλlette εἰς τὸν φούρνον.

Σὰς τὸ φέρουν ὄχι πολὺ ψημένον. Τὸ χαράζετε, τὸ κόπτετε εἰς τεμάχια καὶ τὰ στέλlette ἵνα ξηραθῇ εἰς τὸν φούρνον.

Κατὰ τῶν κηλίδων τῶν ἀνδρικῶν ἐνδυμάτων

Τὰ ἀνδρικὰ ἐνδύματα εἶνε ἀναντιρρήτως ἀκριβώτερα τῶν γυναικείων. Καὶ διὰ τοῦτο μεγάλῃν προσοχὴν πρέπει νὰ καταβάλλωμεν διὰ τὴν φύλαξιν αὐτῶν.

Πλῆν, τὰ μέλανα ἐνδύματα, εἰς τόπον ἰδὴ κονηορτώδη ρυπαίνονται τόσον εὐκόλως!

Ὀλίγη κόνις, ὀλίγον ὕδωρ καὶ τὸ κακὸν ἐπετελέσθη. Ὅταν δὲ τὸ ἔλκιον ἢ τὸ πάχος λάβῃ μέρος εἰς τὴν ὑπόθεσιν, τότε τὸ πράγμα ἀποβαίνει σοβαρώτερον καὶ τὸ ἡμερολόγιόν μας εἰς δοθήειάν σας. Λαμβάνετε ἐν τεμάχιον πηλοῦ, ξύετε ἐντὸς δοχείου, διαλύετε μεθ' ὕδατος, ἕως οὗ ἀποτελεσθῇ ἀλοιφή πυκνή.

Δι' αὐτῆς ἀλοιφῆς τὰς κηλίδας (λεκέδες) τῶν ἀνδρικῶν ἐνδυμάτων καὶ ἀφήνετε νὰ ξηρανθῶσι. Τότε τρίβετε ἰσχυρῶς μετὰ ψύκτρας καὶ τὸ φόρεμα καθαρίζεται. Ἐὰν δὲ ὡς ἐκ τῆς πολυκαιρίας τὸ φόρεμα στίλβῃ (γαλλίζει) τότε βράζετε καφρέν, ἀφήνετε νὰ κατακαθίσῃ καὶ διὰ τοῦ ρευστοῦ πλύνετε. Πᾶσα στιλπνότης ἐκλείπει.

Πρέπει ὅλα τὰ φύλλα νὰ φυλάττηται καθαρὰ διότι εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους δύνανθε νὰ τὰ κάμψτε βιβλίον ἐξοχὸν με ποικιλίαν ὕλης.

(Ἐκ τοῦ γραφείου)

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΝ ΙΑΠΩΝΙΑ

Δὲν ὑπάρχει ἡ ἐλαχίστη ἀμφιβολία διὰ τὴν κοινωνικὴν καὶ πολιτικὴν αἱ γυναῖκες ἐν Ἰαπωνίᾳ δὲν εἶναι εἰμὴ δοῦλαι. Ἡ Ἀμερικανὶς γυνή, ἥτις κατέχει τὴν ἀνωτάτην θέσιν τοῦ ἀνθρωπίνου δένδρου ὅσον ἀφορᾷ τὰ δίκαια καὶ προνόμια τοῦ φύλου τῆς, θὰ ἐταράσσεται πραγματικῶς ἐκ συμπαθείας ἢ θὰ ἡρυσθῇ ἐξ ἀγανακτήσεως, ἐὰν ἡ ὅλη ἀλήθεια ἐλέγγοτο περὶ τῶν Ἰαπωνίδων ἀντὶς ἀδελφῶν. Πρακτικῶς αὐτὰ δὲν ἔχουσι προσωπικὰ δίκαια ἀπὸ τὴν γέννησιν μέχρι τοῦ θανάτου των, διότι ἀνήκουσιν ἐντελῶς, θεωρητικῶς, καὶ κατὰ μέγαν βαθμὸν πρακτικῶς, εἰς τοῦτον ἡ ἐκείνον τὸν ἄνδρα, δηλ. πρῶτον εἰς τὸν πατέρα αὐτῶν, ἔπειτα εἰς τὸν πρεσβύτερόν των ἀδελφόν, μετὰ ταῦτα εἰς τὸν σύζυγον των καὶ εἰς τοὺς ἄρρενας συγγενεῖς του.

Αὗται σχεδὸν ποτὲ δὲν δύνανται νὰ ἐκχωσιν ἰδιοκτησίαν, διότι ἡ οἰκογένεια ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάρχῃ καὶ μόνος τῆς διαδοχῆς τῶν ἀρρένων, καὶ ἡ πραγματικὴ καὶ προσωπικὴ περιουσία μεταδίδεται εἰς τὰ ἀγόρια.

Εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν συζύγων των ἡ θέλησίς των δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, καὶ ὅμως αὗται πρέπει νὰ λάβωσιν ἕνα προτοῦ νὰ φθάσωσι τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας των. Ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος τὸν ὁποῖον γυνὴ τις δὲν θὰ ἤθελεν ἴσως νὰ ἐκχῇ ὡς σύζυγον, ἔχει δικαίωμα νὰ ἀμφισβητήσῃ τὸν νὰ διαζευχθῇ τὴν σύζυγόν του διὰ τὸν ἐλάχιστον λόγον ἢ διὰ λόγον ἀλόγον διόλου καθ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἀληθὲς ἐμπόδιον διὰ τοῦτο ἐκτὸς ἐκείνου, ὅπερ ὑπάρχει εἰς τὴν μαρτυρίαν τῶν γειτόνων.

Ἐκ πεντακοσίων συζεύξεων, αἱ διακόσιαι τοὐλάχιστον τελειοῦσιν εἰς λυπηρὸν χωρισμόν, διότι ὁ σύζυγος δύνανται νὰ χωρισθῇ τὴν σύζυγον του διὰ τὸν λόγον ὅτι εἶνε πολὺλόγος! ἢ διότι δὲν συμφωνεῖ μετὰ τὴν πενθερὰν τῆς, καὶ τὸ χεῖριστον ὅτι τὰ τέκνα μετὰ ταῦτα ἀνήκουσιν εἰς τὸν πατέρα ἀποκλειστικῶς! Αὐτὸς εἶνε ὁ λόγος, διὰ τὴν αἱ Ἰαπωνίδες γυναῖκες ἔχουσιν ὑπεράνθρωπον ὑπομονήν, διότι τὸ ἔξος τοῦ Δαμοκλέους αἰωνίως ἐπικρέμαται ἀνωθεν τῶν κεφαλῶν των, ὅπερ εἶναι ὁ φόβος τῆς διαζεύξεως. Ὅθεν διὰ νὰ κρατῶσι τὴν θέσιν των, πρέπει νὰ εὐχαριστῶσι τοὺς κυρίως καὶ δεσποτὰς συζύγους των! Πραγματικῶς γάρ, ἐν Ἰαπωνίᾳ δὲν ὑπάρχει διόλου. Ὑπάρχουσι τελεταί, δῶρα, οἰκογενειακὰ συμπόσια, καὶ ἀνταλλαγὰ λαμπρῶν ἐνδυμασιῶν, ἀλλ' ἡ καλουμένη συνήθεια κοινωνία εἶνε ὑπόθεσις οἰκογενειακῆς διατάξεως, καὶ δὲν ἔχει οὔτε νομικὴν, οὔτε πολιτικὴν σημασίαν διόλου. Ἀφοῦ ἡ Νὰ κα δὲ, ἡ προξενήτρα, ἐπιτύχῃ νὰ γείνῃ ἐν συνοικέσιον, καὶ πάντα διευθετηθῶσι μετὰ τῶν δύο οἰκογενειῶν, ἡ νύμφη καὶ ὁ γαμβρὸς πίνουν ὁμοῦ ἐννέα μικρὰ κουπάκια Σὰ κα ἰ, καὶ τὸ ὄνομα τῆς νύμφης μεταφέρεται εἰς τὸν κατάλογον τῆς ἀπογραφῆς τοῦ Κι οὐ ἀπὸ τὴν κατοικίαν

τοῦ πατρὸς τῆς εἰς τὸ μέρος ὅπου κατοικεῖ ὁ πατὴρ τοῦ συζύγου τῆς, ὅπου αὕτη εἰς τὸ ἔξος θὰ γείνηται τοῦ νέου κυρίου τῆς διὰ ἀρκῶς ὑπηρετρία, καὶ ταπεινὴ ἀκόλουθος τῆς μητρὸς του, ἥτις ἔμπορεῖ νὰ μεταβάλῃ τὴν ζώην τῆς εἰς κόλασιν, ἀλλὰ πολὺ σπανίως συμβαίνει τὸ τοιοῦτο, διότι ἡ Ἰαπωνικὴ φύσις εἶνε πολὺ καλλιτέρα, παρὰ τὰ Ἰαπωνικὰ συστήματα, καὶ οὕτως γενικῶς οἱ Ἰάπωνες ζοῦν ἐν ἁρμονίᾳ. Ἀλλ' ὁ πατὴρ ἀποχωρίζεται διὰ πάντα ἀπὸ τὴν θυγατέρα του ὑπανδρευθεῖσαν, ἐκτὸς τῶν ἐπισκέψεων καὶ τῆς εὐπροσηγορίας, τὰ ὅποια ἐξακολουθεῖ νὰ λαμβάνῃ, καὶ διὰ τοῦτο, ὅπως εἰς τὰς πλείους χώρας τῆς ἀνατολῆς, τὰ κοράσια δὲν δύνανται νὰ ἐκτιμῶνται ἐν Ἰαπωνίᾳ ὅσον τὰ ἀγόρια. Τὸ κοράσιον ὅσον καὶ ἀγαπητὸν καὶ ἂν εἶνε ἕνεκα τῶν χαρίτων του, ἡμέραν τινα θὰ φύγῃ ἐντελῶς ἀπὸ τὴν πατρικὴν σκῆψιν, ἐνθ' οὗ το παιδίον, ἢ τὰ παιδιὰ εἶνε διαρκεῖς παρακαταθήκη, ἀνατρεφόμενα μετὰ προσοχῆς καὶ τηρούμενα ὡς θησαυροὶ ὑπὸ τοῦ Ἰαπωνικοῦ πατρὸς καὶ μητρὸς, διότι ἐφ' ὅσον πλησιάζει ἡ γερωνικὴ ἡλικία, οἱ γονεῖς συνήθως ἐγκαταλείπουσιν τὴν ἐργασίαν καὶ τὰς φροντίδας τοῦ βίου καὶ ἀναπαύονται, συντηρούμενοι ἐντελῶς ὑπὸ τῶν ἀρρένων τέκνων των. Τὸ τοιοῦτον εἶνε γενικὸς κανὼν ἀπανταχοῦ τῆς Ἰαπωνίας. Ὁ ἔμπορος, ὁ γωργός, ὁ οἰκοδεσπότης, ἀποσυρθεὶς ἀπὸ τῆς ἐργασίας, ὀνομάζεται «Γ κ ὠ» — «Γ κ ὠ» καὶ ἀπολαμβάνει μέγαν σεβασμόν καὶ περιποίησιν, διότι μία ἐκ τῶν καλλίστων ἀρετῶν τῶν Ἰαπωνίων εἶνε καὶ τὸ σέβας αὐτῶν πρὸς τὴν γερωνικὴν ἡλικίαν. Δυνάμεια πραγματικῶς νὰ παραβλέψωμεν τὸ μέγα κακόν, ὅπερ ὁ μέγας Κουμφοῦνις ἔχει καίμιν διὰ τὴν Κίαν καὶ ἐμμέσως διὰ τὴν Ἰαπωνίαν διὰ τῆς ὀλεθρίας φιλοσοφίας τοῦ ἐπικαίρου, ὅταν βλέπῃ τις πανταχοῦ εἰς τὰς δύο χώρας τὴν εὐγενὴ καὶ τρυφεράν ταύτην εὐλάβειαν ἀποδομένην εἰς τοὺς γέροντας.

Ἡ δεσπονία Βάκων γράφει: ἐξ Ἰαπωνίας τὰ ἔξος. «Ἐναντίον τῆς ἀρχῆς τῶν Εὐρωπαίων, ὅτι δηλ. νέος τις πρέπει νὰ καταστῇ ἀνεξάρτητος καὶ ἐπιχειρηματικὸς εἰς τὴν νεανικὴν αὐτοῦ ἡλικίαν διὰ νὰ κάμῃ προμηθείας διὰ τὰ γηρατειά μου, ὁ Ἰάπων ἀπαντᾷ ὅτι τὰ τέκνα ἐν Ἰαπωνίᾳ δίδασκονται νὰ ἀγαπῶσιν τοὺς γονεῖς των μᾶλλον παρὰ τὴν βαθυμίαν καὶ τὴν τροφήν, καὶ ὅτι φροντὶς διὰ τὸ μέλλον δὲν εἶναι ἀναγκαῖον πράγμα, καθὼς θεωρεῖται ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ ὅπου τὸ χρήμα εἶνε ἀνώτερον παντὸς ἄλλου πράγματος, καὶ ἀκόμη αὐτῆς τῆς οὐκίας ἀγάπης. Ὁ τρόπος οὗτος τοῦ σκεπτεσθαι τὴν Ἰαπωνίαν δικαιοσύνη τὴν παντελῶς ἀφροντησίαν διὰ τὸ μέλλον καὶ τὴν ὀλιγοφρίαν των διὰ πράγματα, ἅτινα ἀναφέρονται εἰς τὴν συσσώρευσιν πλούτου, ὅπερ κάμνει περιέργον ἐντόπισιν εἰς τὸν ἐν Ἰαπωνίᾳ ζώντα ἔξον. Ὁ Ἰάπων θεωρεῖ ὅτι ἔκαμε τὴν προμηθειάν του διὰ τὸ μέλλον του, ὅταν ἀναβρέφῃ καὶ ἐκπαιδεύσῃ μεγάλῃν οἰκογενεῖαν τέκνων. Αὐτὸς ἐναποταμιεύει τὰ κεφάλαιά του εἰς τὴν συντήρησιν καὶ ἐκ-

παίδευσιν αὐτῶν, βέβαιος ὢν, ὅτι τὰ τέκνα του θὰ ἀνταποδώσωσιν εἰς αὐτὸν ταῦτα πλουσιοπαρόχως διὰ τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τῶν περιποιήσεων αὐτῶν εἰς τὴν γερωνικὴν του ἡλικίαν. Οἱ ἄνθρωποι τῆς παλαιᾶς Ἰαπωνίας δὲν δύνανται νὰ ἐννοήσωσι τὴν ὁρμὴν καὶ τὴν ἀγῶνα διὰ τὴν ἀπόκτησιν πλούτου ὡς ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ, ἀγῶνα, ὅστις συνήθως δὲν ἀφίνει οὔτε στιγμὴν πρὸς ἀνάπαυσιν ἢ ἡσυχίαν, ἕως ὅτου ἀσθενεία ἢ θάνατος καταφθάσῃ τὸν ἀκούραστον ἐργάτην». Καὶ αὕτη ἡ Ἰαπωνικὴ γυνὴ ὠφελεῖται μεγάλως ἐκ τούτου, διότι ὅταν αὕτη φθάσῃ εἰς τὴν ἡλικίαν καθ' ἣν νὰ ὀνομάζεται Ὀδασάν, δηλαδὴ «μάμμη» τὸ δύσκολον μέρος τῆς ζωῆς τῆς τελειώνει καὶ αὕτη ἀναπαύεται μετὰ τῶν τέκνων τῆς, ἅτινα τιμῶσιν αὐτὴν καὶ φροντίζουσιν αὐτὴν ἄνευ τινὸς παραπόνου. Φαίνεται δὲ ὅτι αἱ δύο εὐτυχέσταται περιόδοι τούτων τῶν εὐγενῶν ὄντων εἶνε ἡ νηπιακὴ ἡλικία καὶ τὰ ἔτη τῆς παρακμῆς τῆς ζωῆς!

ΧΕΛΙΔΟΝΙ

Χαρούμενο, τρελλὸ μᾶς ἦλθες πάλι ἀπὸ τὰ ξένα ἀγαπημένο χελιδόνι καὶ σὲ προσμένουν τ' ἀνοικτὰ λουλούδια καὶ οἱ δροσεροὶ οἱ πρασιναῖοι κλώνοι, ὡς καὶ φωλῖτος ἡ παλιὰ προσμένει στὴ στέγη τοῦ σπιτιοῦ κτισμένη.

Καλῶς μᾶς ἦλθες! πόσο σὲ ποθοῦμε μᾶς πέρνει τὴ ζωὴ τὴ χρυσομένη ἀπὸ τὸν ἥλιο, ἀπ' τὴν ἀγάπην, ἀπ' τὴν γαλήνην (λήνην) μεσ' σ' τὴν καρδίᾳ μας τὴν πικρὴν, τὴ λυπημένην (πημένην) τὴν ἡδονὴν νὰ χύνης σὲ θαρροῦμε, ἄχ. Χελιδόνι, πόσο σ' ἀγαποῦμε.

Ἀθῶο ποῦλι, μᾶς ἔρχεσαι γιὰ λίγο καὶ πάλι μᾶς ἀφίενεις λυπημένους φεύγουν μακριὰ γιὰ τὰ ξένα σὲ τόπους στὴ ζωὴ πλημμυρισμένους καὶ πίσω ἀπ' τὴ ζωὴ πετᾶς αἰώνια μεσ' σ' τὴν ὁρμὴ τοῦ φεύγουνε τὰ χρόνια.

Μὰ τί ζωὴ χρυσὴ περνᾶς μικρὸ μου στρωμένη με χαρὰ καὶ με τραγούδια μέσα στὸ φῶς τ' ἐλθέμερο τοῦ Ἡλίου καὶ στ' ἀνοικτὰ μέσα τὰ λουλούδια με τὴν ἀγάπην σου μαζί, μετὰ τὰ μικρά σου ποῦ με χαρὰ ζητοῦνε τὰ φίλά σου.

Ἀχ, μὰ σταλιά κα' ἐμεῖς νὰ εἶχαμε μόνο ποῦλι μου ἀπ' τὴν ἀνθρώπινη ζωὴ σου, θὰ νὰ περνοῦσαμε γλυκὰ καὶ εὐτυχισμένα, μὰ εἶνε αὐτὴ ἡ χαρὰ μόνο δική σου! ἄχ, δώσέ μας καὶ μᾶς λίγη τὸν Μάρτη καὶ φεύγοντας, μαζί σου πάλι πάρτη...

Γεώργ. Παιρουνάκης

Κόρινθος

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Κατὰ τὴν ἐπίσημον στατιστικὴν ἐν ταῖς Ἡνωμ. Πολιτείαις Ἕλληνες μετανάσται ὑπάρχουν :

Ἐκ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος	145,478
ἐκ τῆς Εὐρωπ. Τουρκίας...	50,000
ἐκ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας...	30,000
Τὸ ὅλον	226,478

Ἐκ τῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας μεταναστευσάντων 57,327 οἱ 50,000 ἦσαν Ἕλληνες, τοῦτο δὲ διότι οἱ Βούλγαροι, Σέρβοι, Μαυροβούνιοι καὶ Ρουμάνοι κατατάσσονται εἰς ἰδιαιτέρας κατηγορίας ἐν τοῖς πινάξιν.

Ἐάν δὲ εἰς τὰς ἄνω 226.000 Ἕλληνας προσθῶμεν ἑτέρας 25,000 ἐκ διαφόρων ἄλλων προελεύσεων, Αἰγύπτου, Κύπρου, Κρήτης, κ.τ.λ. παραλείποντες τοὺς παλινοστήσαντας ἢ ἀποθανόντας, δὲν εἴμεθα μακρὰν τῆς ἀληθείας ὑπολογίζοντες ὅτι ὁ Ἕλληνικὸς σήμερον πληθυσμὸς ἐν Ἀμερικῇ ὑπερβαίνει τὰς διακοσίας πεντήκοντα χιλιάδας.

Οἱ Ἕλληνες μετανάσται, οἱ ἀποβιβάσθοντες εἰς διαφόρους λιμένας τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν ἀπὸ τῆς 30ῆς Ἰουνίου 1907 μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου 1908 κατέθεσαν ὅτι εἶχαν τὰ ἑξῆς ἐπαγγέλματα :

Κληρικοὶ 18, Ἡθοποιοὶ 1, Δημοσιογράφοι 3, Ἡλεκτρολόγοι 3, Μηχανικοὶ 12, Διηγήτορες 9, Λόγιοι 14, Μουσικοὶ 1, Δημόσιοι ὑπάλληλοι 2, Ἰατροὶ 7, Γλύπται καὶ Ζωγράφοι 1, Διδάσκαλοι 14, ἄλλων ἐλευθέρ. ἐπαγγέλμ. 7.

Τεχνίται : Ἀρτοποιοὶ 1, Ξυλουργοὶ 71, Γραφεῖς καὶ Λογισταὶ 156, Ράπται 10, Μηχανουργοὶ 25, Γουνοποιοὶ 15, Κηπουροὶ 6, Σιδηρουργοὶ 7, Κοσμηματοποιοὶ 4, Κλειθροποιοὶ 3, Ναυτικοὶ 284, Τέκτονες 25, Γενικοὶ ἐργάται μηχανῶν 25, Κατεργασταὶ μετάλλων 5, Πιλοποιοὶ 3, Μεταλλωρύχων 26, Χρωματισταὶ 17, Φωτογράφοι 3, Κονιασταὶ 3 κ.τ.λ. Οἱ δὲ λοιποὶ ὅλοι δὲν εἶχον ἄλλο ἐπάγγελμα νὰ δηλώσουν εἰμὴ τὸ τοῦ γεωργοῦ.

Ἐπὶ 28,808 Ἕλλήνων μετναστῶν 14, 552 εἶχον μεθ' ἑαυτῶν ποσὰ ἄνω τῶν πενήκοντα δολλαρίων, οἱ δὲ ὑπόλοιποι ποσὰ κατώτερα τῶν πενήκοντα δολλαρίων. Ἐν ὅλῳ οἱ Ἕλληνες μετανάσται, ὑπολογίζει τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Ἐμπορίου ὅτι ἔφερον 2,602,585 δολλάρια, ἥτοι εἰσήγαγον εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἐν ὅλῳ δέκα πέντε περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν.

ΠΟΙΚΙΛΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Βασιλικαὶ ἐπιχορηγήσεις

Ἀς μοι ἐπιτραπῇ μετὰ τὰ περὶ βασιλικῶν ἐπιχορηγήσεων γραφέντα ἐν τῷ β' τῆς «Εὐτυχίας» τεῖχει νὰ προσθῶ λεπτομερείαι τινάς.

Καὶ πρῶτον ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος Γεώργιος δὲν λαμβάνει 1.325,000 δραχμ., ἀλλὰ παρὰ μὲν τοῦ κράτους δρ. 1.125,000 παρὰ δὲ

τῶν Δυνάμεων λίρας στερλίνας 12,000,

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Σερβίας Πέτρος λαμβάνει ἐτησίαν ἐπιχορήγησιν φρ. χρ. 1.200.000, ἐπιπροσθεῖν δὲ φρ. 52.252 δι' ἐξόδα τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀνακτόρων του.

Ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ τῆς Τουρκικῆς Βουλῆς ὥρισεν κατ' αὐτὰς εἰς 25.000 λίρας στερλίνας τὴν ἐτησίαν ἐπιχορήγησιν τοῦ Σουλτάνου.

Ὁ ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας Φερδινάνδος λαμβάνει ἐτησίαν ἐπιχορήγησιν φρ. χρ. 1.200.000 προσθεῖν δὲ 450.000 φρ. χρ. δι' ἐξόδα ταξιδιῶν καὶ ὑπηρεσίας ἀνακτόρων.

Ὁ δὲ διάδοχος τῆς Ἑλλάδος Κωνσταντῖνος λαμβάνει ἐτησίως δρ. 200.000. Προσθεῖ δὲ ἐδωρήθη αὐτῷ τὸ κτήμα τῆς Μανωλάδος.

Ἡ ἐτησία ἐπιχορήγησις τοῦ Προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἶνε 50.000 δολλάρια ἥτοι 25.000 φρ. χρ. Ἐκτὸς ὅμως τούτων τὸ Δημόσιον παρέχει πάντα τὰ ἐξόδα τῆς ἐπιπλώσεως, θεομάνσεως καὶ συντηρήσεως σταύλων.

Ἀθήναι

Ζάν

Τὰ δάση τοῦ κόσμου

— Τοῦ καὶ πίναξ συγκριτικὸς τῆς ἐκτάσεως τῶν δασῶν τῶν διαφόρων χωρῶν τοῦ κόσμου :

Τετραγ. χιλιόμε. δασῶν.

Εὐρωπαϊκὴ Ρωσία	2,130,805
Σουηδία	175,151
Αὐστρία	199,298
Γερμανία	138,575
Νορβηγία	76,473
Ἰνδία	565,600
Γαλλία	83,830
Πορτογαλία	6,730
Μεγάλῃ Βρετανία	11,572
Ἀκρωτήριον Καλῆς Ἑλπίδος	1,573

Πῶς μεταχειρίζεται ὁ Κροῦπ τοὺς ἐργάτας του

Ὁ Κροῦπ, ὁ μέγας οὗτος «βασιλεὺς» τῶν τηλεβόλων τῆς Ἑσπείας ἐν Βεστφαλίᾳ τῆς Γερμανίας ἔχει ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ του 30,000 ἐργάτας, καὶ ὅμως ὁ μέγας οὗτος ἀριθμὸς τῶν ἐργατῶν του οὐδέποτε ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ ἀπεργήσῃ. Αἰετὶ ἔμαθεν νὰ τοὺς μεταχειρίζεται ὡς πλάσματα ὅμοια με αὐτὸν καὶ ὄχι ὡς κτήνη. Εἶνε δὲ Κύριος 4.000 οἰκημάτων, κατοικοῦμενων ὑπὸ 57,000 ψυχῶν! Τὰ ἐνίκρια εἶνε πολὺ μικρά, ὑπολογίζονται δὲ ἐπὶ τῇ βάσει 3 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ δι' ἑκάστον οἶκημα δαπανηθέντος ποσοῦ.

Μόνον δὲ οἱ ἐπὶ δεκαετίαν ἐργασθέντες ἐν τοῖς ἐργοστασίοις του δύνανται νὰ καταλάβωσι τὰ οἰκίσματα ταῦτα.

Πρὸς ἀπομνημόνιον τοῦ ἀναγκαίου ἄρτου διὰ τὸν συνταγισμὸν τούτων, ὑπάρχουσιν εἰδικοί ζήλιοι ἐργατοὶ, ἡλεκτρικοὶ, ἡλεκτρικὴ ἐργοστάσιος κ.τ.λ. ἀξιοποιοῦντα ἐργατοὶ ἀπομνημόνιον τροφὴν εἰς τὴν τιμὴν εἰς τὴν ὁποίαν στοιχίζει. Καλὸς κερφὲς μετ' ἐξήκων καὶ μίαν κουλούραν προσφέρεται εἰς τοὺς στυγνάζοντες εἰς αὐτὰ ἀντὶ 20 περὶ τοὺς λεπτῶν, ἢ ἐν καλὸν γεῦμα ἀντὶ ἐνὸς φράγκου.

Αἱ γυναῖκες καὶ ἄλλα ἐξαρτώμενα πρόσωπα δύνανται νὰ προμηθευθῶσι ἐργασίαν ἐνοικιάζουσιν ῥαπτομηχανὴν ἐπὶ πληρωμῇ 3 φρ. περὶ τοῦ κατὰ μῆνα. Ὑπάρχει δὲ καὶ ἀπομακρὸν ταμεῖον διὰ τὸ ὁποῖον ἡ Ἐταιρία συνεισφέρει 250,000 μάρκ. κατ' ἔτος. Προσθεῖ ἐπὶ πληρωμῇ ἐκτελεστάτου ποσοῦ, 1 φρ. 50 κατ' ἔτος ἡ οἰκογένεια τοῦ ἐργάτου ἔχει δωρεάν τὴν ἀντακαίαν ἱατρικὴν ἐπίσκεψιν καὶ τὰ φάρμακα.

Ὁ Κροῦπ προσθεῖ ἔχει ἀνεγείρει λουτρόνα, νοσοκομεῖον καὶ ἀπομονωτήρια διὰ τὰς τυχόν ἐπιδημίας νόσους.

Αἱ ἐργασίαι ὅσαι εἶνε ἀπὸ τῆς 6ης πρωτῆς μέχρι τῆς 6ης ἑσπερινῆς ὥρας, μετ' ἀλείψιμω τοῦ ὄφθους τὴν μεσημβρίαν. Ἡ ἐργασία γυναικῶν καὶ παιδίων ἀπαγορεύεται.

Ὑπάρχει προσθεῖ γηροκομεῖον καὶ κατοικία διὰ τὰς γυναικας ὡς καὶ ἀξιόλογα σχολεῖα διὰ

τὰ παιδιά ὅπου διδάσκονται καὶ βιοποριστικὰ ἐπαγγέλματα.

Ἀλφάβητα

Τὸ ἀλφάβητον τῆς Βερμανικῆς γλώσσης περιέχει γράμματα	19
τῆς Ἰταλικῆς	20
» Βεγγαλικῆς	21
» Ἑβραϊκῆς, Συριακῆς, Χαλδαϊκῆς καὶ Μαμαριτικῆς	22
» Γαλλικῆς	25
» Ἑλληνικῆς	24
» Λατινικῆς	25
» Γερμανικῆς καὶ Ἀγγλικῆς	26
» Ἰσπανικῆς καὶ Σλαβικῆς	27
» Ἀραβικῆς	28
» Περσικῆς	32
» Γεωργιανῆς	35
» Ἀρμενικῆς	38
» Ρωσικῆς	41
» Μοσχοβιτικῆς	43
» Σανκριτικῆς καὶ Ἰαπωνικῆς	50
» Αἰθιοπικῆς καὶ Ταρταρικῆς	202

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

1) Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς α'. τῶν ζητουμένων λέξεων, τὸ β'. τῆς β'. καὶ οὕτω καθέξης, ἀποτελοῦσι πρωτεύουσιν, Ἀσιανοῦ κράτους. Αἱ 5 πρῶται εἶνε νῆσοι τοῦ Αἰγαίου ἢ δὲ τελευταία νῆσος τῆς Ἰταλίας.

Δεωνίδας Ζ. Μπίστης

2) Φωνηεντόλεπον

πθ—τ—βσλ—κ—τς—κθστς—

Δεωνίδας Ζ. Μπίστης

(3) ΑΙΝΙΓΜΑ

Τοὺς αἰνιγματογράφους προκαλῶ νὰ ἐγάλουν ἀπὸ γράμμα ἓνα γράμμα νὰ τοῦ φορέσουν γὰ καπέλλο πρόθεσι καὶ νὰ μοῦ κάμουν αἰνίγμα ἐν τῷ ἄμα.

Γ. Ν. Γεωργόπουλος

Αἱ λύσεις τοῦ φύλλου τῆς 8ης Μαρτίου

1) Ἴόνιον.

2) Ἡ νῆσος Σφακτηρία ἀφαιροῦνται τὰ δύο πρῶτα γράμματα καὶ ἀντ' αὐτῶν θέτωμεν τὸ Β καὶ γίνεται Βακτηρία.

Ἐλυσαν τὰς ἄνω ἀσκήσεις

Α. Δ. Ρ. τὸ 2). Γ. Ν. Γεωργόπουλος
1) καὶ 2). Δεων. Ζ. Μπίστης 1) καὶ 2).

© Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

κ. Ν. Χρ. Δουντουλῆν Αἰγείνα—συνδρομὴ ἐλήφθη δεχόμεθα. κ. Σπ. Σλαουφφονον Ἀθήναι—τὸ βλέπετε δημοσιευμένον, Ἀλέξ. Γ. Παπαδάκην Πειραιᾶ—ἐλήφθη εἰς τὸ ἐπόμενον δὲ δημοσιευθῇ. Δεωνίδαν Ζ. Μπίστην Ἀθήναι—ἐλήφθη τὸ βλέπετε δημοσιευμένον. Ἀντώνιον Δ. Μαδάν Ἰερὰ Θεῶν—εὐχαριστοῦμεν. Μετῶν Χρυσόλουστον Πειραιᾶ—ἐλήφθη δὲ δημοσιευθῇ τὴν ἐκχρήσιν καὶ μετ' ἑξῆς δὲ δημοσιεύσιν. Τητοσουάν Ἀρτα—δὲ δημοσιευθῇ. Μετ' εἰς τὸ ἐπόμενον. Κων. Δευζάδιον Πειραιᾶ—τὸ βλέπετε δημοσιευμένον τὸ ἄλλον μετ' ἑξῆς δὲ δημοσιεύσιν. Ἡλίου Π. Δομένκη Πειραιᾶ—δεχόμεθα καὶ νὰ ἐξυπηρετοῦν τὸν σκοπὸν τοῦ φύλλου μας. Ἀνδρ. Παπακωνσταντῆν ἢ Πουρναράν Λατσίαν Πειραιᾶ—ἐλήφθη.